

Regeringskansliet
(Finansdepartementet)
103 33 Stockholm

Remiss: Promemorian Anpassning av investeraravdraget på grund av EU:s regler om statligt stöd

Investeraravdraget är ett avdrag i inkomstslaget kapital för fysiska personer som förvärvar andelar i ett företag av mindre storlek. Investeraravdraget är ett statligt stöd eftersom det innebär att staten med hjälp av statliga medel gynnar investeringar i vissa företag.

Det statliga stödet har anmälts till och godkänts av Europeiska kommissionen t.o.m. den 31 december 2019 (ärendenummer SA.36489). Regeringen har anmält stödet för fortsatt godkännande t.o.m. den 31 december 2026 men kommissionen har ännu inte fattat något beslut. Detta verkar bero på att kraven på en ingående förhandsbedömning inte uppfylls. Det anges i promemorian att: ”Regeringen har fått indikationer på att anmälan bedöms vara ofullständig och därför inte utgör tillräckligt underlag för att kunna pröva om åtgärden är förenlig med EU:s regler om statligt stöd (N2019/02666/MK). För att anmälan om förlängning ska vara fullständig efterfrågas en uppdaterad förhandsbedömning enligt punkt 47 i kommissionens riktlinjer om statligt stöd för att främja riskfinansieringsinvesteringar (2014/C 19/04) som ger konkreta bevis på det specifika marknadsmisslyckande som motiverar beviljandet av stöd till företag mer än sju år efter deras första kommersiella försäljning.”

Det är alltså möjligt att kommissionen inte beviljar ett förlängt godkännande av investeraravdraget enligt den nu gällande regleringen. I väntan på att kommissionen ska fatta beslut, och med tanke på risken att kommissionen inte godkänner stödet enligt den nya anmälan, bör enligt bedömningen i promemorian reglerna för investeraravdraget ändras så att de blir förenliga med bestämmelserna i den allmänna gruppundantagsförordningen (s.k. GBER). Denna utgångspunkt är enligt Juridiska fakultetsnämnden korrekt. Bedömningen att investeraravdraget bör anpassas till den allmänna gruppundantagsförordningen, och inte till kommissionens förordningar om stöd av mindre betydelse, är också enligt fakultetsnämnden korrekt. Genom att investeraravdraget utformas så att stödet är förenligt med villkoren i den allmänna

Juridiska fakultetsnämnden

gruppundantagsförordningen ökar möjligheterna att få behålla investeraravdraget, om än med något försämrade villkor.

Det är dock osäkert hur lång tid som gruppundantagsförordningen i sitt nuvarande materiella innehåll kommer att gälla. Gruppundantagsförordningen gäller t.o.m. den 31 december 2020 och borde förlängas t.o.m. den 31 december 2022, men vad som kommer hända därefter är osäkert. Detta skapar viss oförutsebarhet vad gäller möjligheten för investerare och företag att få nyttja investeraravdraget, vilket i sin tur kan försvåra för mindre företag att få den finansiering de behöver. Denna osäkerhet är dock ofrånkomlig om Sverige skall behålla någon form av investeraravdrag. Ett alternativ vore att avskaffa investeraravdraget tills kommissionen har fattat beslut, men detta är inte heller någon perfekt lösning. Området statsstöd är ofta kopplat med oförutsebarhet, och det finns många exempel på detta.¹ Av den anledningen är fakultetsnämnden av uppfattningen att det föreslagna förfarandet, med ändrade regler för investeraravdraget så att de blir förenliga med bestämmelserna i den allmänna gruppundantagsförordningen, är rätt väg att gå.

I övrigt anser fakultetsnämnden att de föreslagna ändringarna till investeraravdraget uppfyller villkoren i den allmänna gruppundantagsförordningen. De föreslagna bestämmelserna är enligt fakultetsnämndens uppfattning utformade på ett tydligt sätt och deras innebörd är klar för den grundläggande situation som de avses tillämpas i. Fakultetsnämnden har inga andra synpunkter på författningsförslagen.

Slutligen undrar fakultetsnämnden om ytterligare information bör ges till investerare och företag vad gäller risken att investeraravdrag som beviljas innan förslagen i promemorian träder i kraft utgör olagligt stöd, om inte kommissionen godkänner investeraravdraget fr.o.m. den 1 januari 2020.

¹ Ett exempel på osäkerhet gäller möjligheten att med skattemedel stödja miljövänliga verksamheter. Osäkerheten kommer delvis från behovet av att förnya riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi (de s.k. miljöskyddsriktlinjerna).